

Arrest

nr. 165 866 van 14 april 2016
in de zaken RvV X

In zake: X

X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt (zaak nr. X).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die loco advocaat J. BAELDE en advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 februari 2015 dienen de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 18 maart 2015 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 20 april 2015 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond is.

Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoekers werd ter kennis gebracht op 27 mei 2015 en die als volgt is gemotiveerd:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.02.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

+

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 18.03.2015, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door A(...) R(...) A(...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 16.04.2015)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederde behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees verdrag voor de Rechten van de mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie van A(...) R(...) A(...) dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.”

Gezien de asielpcedure van S(...) E(...) nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielpcedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielpcedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Over de rechtspleging

2.1. In beide zaken werd, in toepassing van artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, de griffie van de Raad er tijdig van in kennis gesteld dat er geen synthesememorie wordt neergelegd.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekers op 26 juni 2015 een verzoekschrift hebben ingediend met het oog op de nietigverklaring van de beslissing van 20 april 2015 waarbij de aanvraag d.d. 27 februari 2015 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard en dat de eerste verzoeker, de heer A. R. op 26 juni 2015 nog een verzoekschrift indiende waarbij evenzeer de nietigverklaring van voormelde beslissing wordt gevraagd.

In casu dient dan ook te worden gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Voormelde wetsbepaling werd door de wetgever in de vreemdelingenwet ingevoegd *“Om te vermijden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een verzoekschrift dient te behandelen dat reeds vervangen werd door een ander verzoekschrift, en zich derhalve meermaals dient uit te spreken over eenzelfde betwisting”* (Parl.St. Kamer 2011-12, 2556/001, 42). De wetgever heeft derhalve *“het vermoeden ingevoerd dat het laatste verzoekschrift dat op ontvankelijke wijze werd ingediend het voorafgaande verzoekschrift vervangt en de verzoekende partij derhalve geacht wordt afstand te doen van het eerder ingestelde beroep. Aan de verzoekende partij wordt evenwel de mogelijkheid gegeven om, ten laatste op de terechtzitting, aan te geven dat zij verkiest dat een eerder ingediend verzoekschrift wordt behandeld door uitdrukkelijk het te behandelen beroepsschrift aan te wijzen. Indien de verzoekende partij nalaat een keuze te maken dan houdt dit automatisch in dat het laatst ingestelde beroep wordt behandeld en de afstand van de voorafgaande beroepsprocedures wordt vastgesteld. Op deze wijze wordt aan de verzoekende partij de mogelijkheid gegeven de middelen die zij dienstig acht te laten gelden en wordt tevens proceduremisbruik vermeden”* (Parl. St. Kamer 2011-12, 2556/001, 42).

De Raad stelt vast dat de eerste verzoeker op 26 juni 2015 twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, deze verzoekschriften zijn gekend onder de rolnummers X en X.

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet gewezen en wijst de voorzitter er op dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven. De eerste verzoeker stelt ter terechtzitting, via zijn raadsman, dat hij er de voorkeur aan geeft dat de zaak met rolnummer X wordt behandeld.

Met toepassing van artikel 39/68-2, tweede lid, van de vreemdelingenwet worden de beroepen met nr. X en nr. X bijgevolg van rechtswege gevoegd. De eerste verzoeker wordt geacht afstand te doen van zijn verzoekschrift met rolnummer X.

De Raad zal derhalve enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

2.3. Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 3 van het Europees

Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 19, tweede lid en 35 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS. 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS. 7 december 2001, nr. 101.624; RvV 5 juni 2009, nr. X).

Vooreerst is het essentieel om vast te stellen dat de aandoening van verzoeker wel degelijk als kennelijk ernstig in de zin van art. 9ter Vw. wordt aanzien, reden waarom de aanvraag op 18 maart 2015 ontvankelijk werd verklaard.

Eén en ander maakt dat ook dat de zorgvuldigheidsnorm in deze meest ernstig dient te worden genomen, gezien het duidelijk is dat bij gebreke aan correcte beschikbare én toegankelijke medische zorg, het leven en de fysieke integriteit van verzoeker ontegensprekelijk in gevaar is, minstens dat hij alsdan een ernstig en reëel risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling.

A. Eerste onderdeel van huidig middel: onbeschikbaarheid van nodige medische zorgen

Het advies van arts-adviseur Liesenborghs dd. 16 april 2015 waar de bestreden ongegrondheidsbeslissing op steunt stelt omtrent de vermeende beschikbaarheid van zorgen en opvolging in het land van herkomst enkel en alleenlijk (stuk 1b):

"Er werd gebruik gemaakt van volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet publiek is:

Aanvraag Medcoi van 12.01.2015 met het uniek referentienummer BMA-6308

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de beschikbaarheid van de nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie in het land van herkomst gegarandeerd zijn."

Verzoeker noch de Raad zijn arts, zodat inzake het advies van een arts-adviseur van verweerder, terwijl de ernst van de medische aandoening als een paal boven water staat, mag worden verwacht dat deze afdoende en begrijpelijk gemotiveerd is (overeenkomstig art. 62 Vw. en art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991).

Deze motiveringsplicht behelst een noodzaak tot enerzijds formele en anderzijds tot inhoudelijke motivatie. Een gebrekkige motivering staat hierbij gelijk aan een afwezigheid van motivering.

Immers, een vage, duistere of niet ter zake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet-plausibele motivering, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen zijn hierbij niet afdoende (VAN HEULE, D., De motiveringsplichten de vreemdelingenwet, T.V.R. 1993/2, 67-71).

Uit bovenstaande motivatie zou verzoeker (en de Raad in controle n.a.v. onderhavig beroep) moeten kunnen begrijpen/nazien dat uit de MedCOI informatie BMA-6308 afdoende helder blijkt dat "de beschikbaarheid van de nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie in het land van herkomst gegarandeerd zijn".

Deze nodige specialistische opvolging en nodige medicatie voor verzoeker behelst conform verzoek 9ter van 27 februari 2015 en de bijhorende ondersteunende medische attesten (o.a. huidig stuk 5):

Medicamenteus:

o Metformine 500 mg;

o Asaflow 80 g;

o Lipitor 10 mg

Nood aan stipte controles:

- o 3 maandelijks bloedafname;*
- o Jaarlijks nazicht cardioloog*
- o Jaarlijks nazicht endocrinoloog;*
- o Jaarlijks nazicht door oftalmoloog;*
- o Jaarlijks pedicure*

Aldus bovenstaande specialistische en medicamenteuze opvolging zou conform de motivatie van de bestreden beslissing (incl. advies van de arts-adviseur) gegarandeerd beschikbaar zijn.

Dit is niet correct, minstens kan zulks hoegenaamd niet blijken uit de motivatie van verweerder noch uit dit enig stuk uit de MedCOI-databank met referentienummer BMA-6308.

Onder stuk 3 legt verzoeker dit stuk uit de MedCOI-databank met referentienummer BMA-6308 voor.

Hieruit kan op geen enkel moment de beschikbaarheid van Metformine, Asaflow noch Lipitor worden afgeleid. Evenmin kan hier enig nazicht door een endocrinoloog worden afgeleid.

De afwezigheid van de nodige deugdelijk ondersteunende motiverende stukken in het administratief dossier, wordt gelijkgesteld met de afwezigheid van deugdelijke materiële motieven waarop de bestreden beslissing is gesteun (RvS nr. 226.252 van 29 januari 2014, RvV nr. X van 27 augustus 2014).

Alleen al om deze redenen dringt de verbreking van de bestreden beslissing zich reeds op.

(...)"

3.2. De verweerder repliceert dienaangaande in de nota met opmerkingen als volgt:

"Zij betogen dat aangezien de ernst van de aandoening duidelijk blijkt, verwacht mag worden van de verwerende partij om afdoende en begrijpelijk te motiveren. Uit het stuk MedCOI zou niet kunnen worden afgeleid dat metformine, asaflow en lipitor beschikbaar zijn. Evenmin zou de aanwezigheid van een endocrinoloog kunnen worden afgeleid. Uit de informatie van de ambtenaar-geneesheer zou enkel blijken dat de behandeling voorzien is in Moskou en enkel in privéklinieken. Ze stellen afkomstig te zijn van Grozny waardoor zij niet zomaar toegang hebben tot eender welke specialistische zorg, in de privéklinieken te Moskou. Zij verwijzen hiervoor naar een rapport van OSAR. Hij stelt dat de aandoening 'diabetes mellitus' niet vermeld wordt op de lijst van vermeende gratis medicijnen.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de ambtenaar-geneesheer d.d. 16 april 2015 een advies opstelde dat onder meer luidt als volgt:

" (...)

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- Verwijzend naar het medische attest d.d. 21.01.2015 van de hand van dr. M. Michielsen waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan diabetes type 2 en hiervoor sinds begin dit jaar nodig met insuline dient behandeld te worden. Betrokkene dient ook acetylsalicylzuur en een statine te nemen en dient verder te worden opgevolgd door een cardioloog, een oftalmoloog en een geneesheer-internist.*
- Verwijzend naar de bloedanalyse d.d. 20.01.2015.*

Ik weerhoud bovenstaande diagnose en therapeutisch beleid en ga de beschikbaarheid en toegankelijkheid ervan na in het land van herkomst.

*Mogelijkheid tot reizen:
Betrokkene kan reizen.*

Beschikbaarheid (...)

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (...)

- 1. Afkomstig uit de MedCOI-databank (...)*

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de beschikbaarheid van de nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie in het land van herkomst gegarandeerd zijn.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

(...)

De staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering.

(...)

Mannen (60 jaar) en vrouwen (55 jaar) die 5 jaar gewerkt hebben krijgen een ouderdomspensioen. Mannen (65 jaar) en vrouwen (60 jaar) krijgen een staatspensioen als ze niet in aanmerking komen voor een pensioen op basis van tewerkstelling. Voor een invaliditeitspensioen met de persoon voordien tewerkgesteld geweest zijn en die volledig of half werkonbekwaam zijn. Voor een werkloosheidsuitkering is 26 weken voltijdse tewerkstelling vereist in het jaar om te kwalificeren.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene)

arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. (...)

Bij nazicht van het document BMA 6308, waarnaar verwezen wordt in het advies van de ambtenaar-geneesheer en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een bloedglucosemeter, internist, cardioloog, psycholoog, psychater, oftalmologisch, insuline injecties voor diabetes, acetylsalicylic acid, simvastatin, metoprolol, pregabaline, diclofenac, termazepan en carbasalte calcium beschikbaar zijn.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, werd insuline wel degelijk beschikbaar bevonden.

Waar verzoekers stellen dat er geen onderzoek werd gevoerd naar metformine, asafloen en lipitor, dient gesteld dat de ambtenaar-geneesheer wel de bestanddelen van die medicijnen onderzocht in het onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid.

Uit het MedCOI document blijkt ook dat de medicijnen en opvolging beschikbaar is in een hospitaal te Moskou. Verzoekers die stellen van Grozny afkomstig te zijn, zijn geenszins verplicht om terug in Grozny te gaan wonen na hun aankomst. Zij tonen evenmin aan als zou het voor hen onmogelijk zijn zich te begeven naar Moskou. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde in arrest nr. X d.d. 11 februari 2015 onder meer wat volgt:

"Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet volgt evenmin een verplichting om de beschikbaarheid en toegankelijkheid per regio of streek in het land van herkomst te onderzoeken. Het volstaat dat de gemachtigde vaststelt dat de behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, waaronder inbegrepen dat van verzoeker redelijkerwijze moet kunnen worden verwacht dat hij zich begeeft naar die welbepaalde plaats in het land van herkomst waar hij een behandeling kan verkrijgen. Verzoeker toont niet aan, dat het onmogelijk zou zijn om zich naar een andere streek in zijn land van herkomst te begeven en er te verblijven, om de benodigde medische zorgen te ontvangen. Uit het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt verder dat verzoeker geen bewijs heeft voorgelegd dat hij niet in staat is te reizen."

In arrest nr. X d.d. 23 juni 2014 werd door de Raad het volgende geoordeeld:

"Vooreerst blijkt niet uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat de verwerende partij ertoe gehouden is de "uitgebreidheid" van opvolgings- en behandelingsmogelijkheden vast te stellen en na te gaan wat de verhoudingen zijn tussen de aantallen psychiaters en de patiënten en dat de regio van afkomst van verzoekers op dat vlak gedetailleerd moet gecontroleerd worden."

Een schending van de opgeworpen bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond."

3.3. De verzoekers voeren in essentie aan dat de bestreden beslissing, met verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer, niet getuigt van een behoorlijke feitenvinding, waaruit een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt afgeleid.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in

rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Onderzoek van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht vergt *in casu* onderzoek van de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet, zoals van toepassing op datum van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen kan worden toegestaan indien de betrokken vreemdeling een reëel risico loopt voor het leven of fysieke integriteit bij een terugkeer naar zijn land van herkomst of gewoonlijk verblijf of indien deze vreemdeling bij een terugkeer een reëel risico loopt op het ondergaan van een onmenselijke of vernederende situatie omdat er geen adequate behandeling bestaat voor zijn gezondheidsprobleem in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Het komt enkel aan de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer toe om het al dan niet bestaan van deze risico's te beoordelen. Wat het onderzoek naar de adequate behandeling zoals vermeld in artikel 9ter, §1, eerste lid betreft, wordt de onderzoeksplicht van de aangestelde ambtenaar-geneesheer verduidelijkt in artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet: de ambtenaar-geneesheer moet, met inachtnaam van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, de mogelijkheid van deze noodzakelijk geachte behandeling, dit is de beschikbaarheid ervan, en de toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst of het land van gewoonlijk verblijf nagaan.

Samen met de verzoekers stelt de Raad vast dat de beslissing om de kwestieuze aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond te verklaren, wordt gemotiveerd aan de hand van een uitdrukkelijke verwijzing naar het advies dat de ambtenaar-geneesheer op 16 april 2015 uitbracht in toepassing van artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet. Nu dit advies tevens aan de eerste verzoeker werd ter kennis gebracht en dit tezamen met de bestreden beslissing, dient te worden aangenomen dat de inhoud van het advies van 16 april 2015 integraal deel uitmaakt van de motieven van de bestreden beslissing. Gelet op het feit dat de concrete onderzoeksbevoegdheid ter zake niet bij de staatssecretaris of zijn gemachtigde ligt maar bij de ambtenaar-geneesheer die overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet hiertoe een advies uitbrengt en nu tevens uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze haar noodzakelijke grondslag vindt in het advies van de ambtenaar-geneesheer, dienen de motieven van dit advies te geven van een zorgvuldig onderzoek van de aanvraag en een deugdelijke motivering dienaangaande. Een gebrekkig advies leidt daarom *ipso facto* tot de nietigverklaring van de beslissing houdende de ongegrondheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In casu blijkt dus dat de ambtenaar-geneesheer op 16 april 2015 een advies uitbracht betreffende de medische problematiek van de eerste verzoeker. Het advies is als volgt gemotiveerd:

"Geachte mevrouw,

(...)

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- *Verwijzend naar het medische attest d.d. 21.01.2015 van de hand van dr. M. Michielsen waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan diabetes type 2 en hiervoor sinds begin dit jaar nodig met insuline dient behandeld te worden. Betrokkene dient ook acetylsalicylzuur en een statine te nemen en dient verder te worden opgevolgd door een cardioloog, een oftalmoloog en een geneesheer-internist.*
- *Verwijzend naar de bloedanalyse d.d. 20.01.2015.*

Ik weerhoud bovenstaande diagnose en therapeutisch beleid en ga de beschikbaarheid en toegankelijkheid ervan na in het land van herkomst.

*Mogelijkheid tot reizen:
Betrokkene kan reizen.*

*Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:
Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene.)*

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

Aanvraag Medcoi van 12.01.2015 met het unie referentienummer X

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de beschikbaarheid van de nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie in het land van herkomst gegarandeerd zijn.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

(...)"

In een eerste middelenonderdeel betwisten de verzoekers dat uit het Medcoi-document met nr. BMA-X effectief blijkt dat de medicatie en de medische zorgen die in het standaard medisch getuigschrift werden voorgeschreven, beschikbaar zijn in de Russische Federatie. De verzoekers wijzen er op dat de behandelend arts in zijn standaard medisch attest van 21 januari 2015 een behandeling vooropstelt met medicatie - met name Metformine 500 mg, Asaflow 80 [m]g en Lipitor 10 mg – en stipte controles onder meer een jaarlijks nazicht door een endocrinoloog. De verzoekers voegen het Medcoi-document nr. BMA-X toe als bijlage van het verzoekschrift en geven aan dat hieruit geenszins kan blijken dat een behandeling met Metformine, Asaflow of Lipitor en een nazicht door een endocrinoloog beschikbaar is in de Russische Federatie.

In de nota met opmerkingen repliceert de verweerder dat uit het document BMA-6308 blijkt dat een bloedglucosemeter, internist, cardioloog, psycholoog, psychiater, oftalmoloog, insuline injecties, acetylsalicylic acid, simvastin, metoprol, pregabalin, diclofenac, termazepam en carbasalte calcium beschikbaar zijn en dat de ambtenaar-geneesheer wel de bestanddelen van metformine, asaflo en lipitor heeft onderzocht.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt, en door de verweerder wordt niet betwist, dat het bij de aanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 21 januari 2015 met betrekking tot verzoekers ontregelde diabetes mellitus een medicamenteuze behandeling vooropstelt met Metformine 500 mg, Asaflo 80 mg en Lipitor 10 mg en dat deze arts tevens en onder meer een jaarlijks nazicht door een endocrinoloog nodig acht als specifieke medische opvolging.

Daar waar de ambtenaar-geneesheer verwijst naar het Medcoi document nr. X om te stellen dat hieruit blijkt *“dat de beschikbaarheid van de nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie in het land van herkomst gegarandeerd zijn”*, dient te worden opgemerkt dat het genoemde Medcoi-document inderdaad geen enkele informatie bevat omtrent de beschikbaarheid van Metformine, Asaflo en Lipitor in de Russische Federatie en dat hieruit evenmin kan blijken dat een consult bij een endocrinoloog er mogelijk is.

De loutere bewering van de verweerder dat de ambtenaar-geneesheer de bestanddelen van de voorgeschreven Metformine, Asaflo en Lipitor is nagegaan, bewering die op geen enkele wijze nader wordt toegelicht, is niet dienstig. De Raad is immers een annulatierechter en hij kan dan ook niet zelf onderzoeken wat precies de bestanddelen zijn van de voornoemde medicijnen. Wat er ook van zij, dient te worden benadrukt dat de Raad zich voor zijn wettigheidstoezicht dient te beperken tot de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in het advies van 16 april 2015.

De Raad is *in casu* van oordeel dat het advies van de ambtenaar-geneesheer niet deugdelijk is gemotiveerd en getuigt van een onzorgvuldige feitenvinding waar wordt besloten dat de benodigde medicatie en specialistische opvolging gegarandeerd zijn.

De ambtenaar-geneesheer heeft het voorgelegde standaard medisch getuigschrift als volgt geïnterpreteerd:

“Verwijzend naar het medische attest d.d. 21.01.2015 van de hand van dr. M. Michielsen waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan diabetes type 2 en hiervoor sinds begin dit jaar nodig met insuline dient behandeld te worden. Betrokkene dient ook acetylsalicylzuur en een statine te nemen en dient verder te worden opgevolgd door een cardioloog, een oftalmoloog en een geneesheer-internist.”

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift van 21 januari 2015 duidelijk de specifieke noodzaak benadrukt van een jaarlijkse controle door een endocrinoloog. De Raad is van oordeel dat het kennelijk onredelijk is van de ambtenaar-geneesheer en dat geen enkel ander redelijk denkende geneesheer zou oordelen dat een specifieke opvolging van een diabetespatiënt door een endocrinoloog kan worden gelijkgesteld met een opvolging door een internist. In zijn advies laat de ambtenaar-geneesheer tevens ten onrechte uitschijnen dat de behandelend arts in het voornoemde standaard medisch getuigschrift een opvolging door een geneesheer-internist zou hebben vooropgesteld, terwijl het in werkelijkheid gaat om een opvolging door een endocrinoloog. Een dergelijke verdraaiing van de voorliggende feitelijke gegevens, zonder enige verder toelichting die op het concrete geval van de eerste verzoeker wordt toegespitst, getuigt van een gebrekkige motivering. Minstens dient te worden vastgesteld dat de ambtenaar-geneesheer op geen enkele wijze toelicht waarom hij de specifieke noodzaak aan een opvolging door een endocrinoloog, zoals geattesteerd in het standaard medisch getuigschrift, gelet op de aandoening van de verzoeker (diabetes mellitus) en de graad van ernst ervan ter zijde schuift en hij meent dat voor de verzoeker een opvolging door een internist volstaat. Aangezien uit niets blijkt dat de ambtenaar-geneesheer heeft onderzocht of een nazicht door een endocrinoloog mogelijk is in de Russische Federatie nu het Medcoi document nr. BMA-Xhierover geen informatie bevat, dient op dit punt tevens een onzorgvuldige feitenvinding in het licht van artikel 9*ter*, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet te worden vastgesteld.

Een gelijkaardige redenering kan worden toegepast waar de ambtenaar-geneesheer laat uitschijnen dat uit het standaard medisch getuigschrift van 21 januari 2015 blijkt dat de eerste verzoeker dient behandeld te worden met insuline, acetylsalicylzuur en een statine. De Raad benadrukt dat de

verzoekers, in tegenstelling tot hetgeen de verweerder voorhoudt, geenszins betwisten dat de beschikbaarheid van insuline blijkt uit het door de ambtenaar-geneesheer gehanteerde Medcoi document. Uit het voorlegde standaard medisch getuigschrift blijkt dat naast en onderscheiden van de behandeling met insuline tevens een behandeling met Metformine, Asaflow en Lipitor als actuele behandeling wordt aangeduid. Het is dan ook duidelijk dat het onderzoek naar de beschikbaarheid van insuline geenszins volstaat. Waar de ambtenaar-geneesheer zonder meer laat uitschijnen dat uit het standaard medisch getuigschrift blijkt dat de eerste verzoeker acetylsalicylzuur en een statine dient te nemen, laat zijn motivering op geen enkele wijze toe om een concrete link te leggen tussen de voorgeschreven medicamenteuze behandeling met Metformine, Asaflow en Lipitor en "*acetylsalicylzuur en een statine*". De geboden motivering is dan ook gebrekkig, des te meer nu "*acetylosalicylzuur en een statine*" slechts duidt op twee verschillende geneesmiddelen, terwijl het standaard medisch getuigschrift naast de insuline drie verschillende geneesmiddelen vermeldt.

Wat er ook van zij, de verzoekers kunnen worden gevolgd waar zij aangeven dat uit het door de ambtenaar-geneesheer gehanteerde Medcoi document niet blijkt dat zowel Metformine, Asaflow en Lipitor beschikbaar zijn in de Russische Federatie. Noch uit het advies van de ambtenaar-geneesheer, noch uit het voornoemde Medcoi document nr. BMA-6308 kan blijken dat de genoemde medicatie dezelfde werkzame bestanddelen zou hebben als één van (of een combinatie van) de medicijnen die wel beschikbaar zijn in de Russische Federatie (d.i. acetylsalicylic acid, simvastin, metoprol, pregabalin, diclofenac, termazepam en carbasalte calcium). De loutere en bijzonder vage bewering van de verweerder dat wel de beschikbaarheid van de bestanddelen van de genoemde medicatie werd onderzocht kan, bij gebrek aan enige toelichting ter zake in het advies van de ambtenaar-geneesheer noch in het Medcoi document waarnaar hij verwijst, niet overtuigen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing haar noodzakelijke grondslag vindt in het advies van de ambtenaar-geneesheer dat op verschillende punten gebrekkig is gemotiveerd en dat getuigt van een onzorgvuldige feitenvinding inzake de beschikbaarheid van de benodigde medische behandeling en opvolging in het land van herkomst.

De bestreden beslissing schendt derhalve de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enige middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

Deze vaststelling leidt reeds tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, zodat het overige middelenonderdeel geen verder onderzoek behoeft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De zaken met de rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

In de zaak met rolnummer X wordt de afstand van het geding vastgesteld.

Artikel 3

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE